

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4MCdo/12/2012
Identifikačné číslo spisu:	7209207701
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7209207701.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., so sídlom v Bratislave, Mamatyova č. 17, proti povinnej BLITZTRANS, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Južná trieda č. 66, pre vymoženie 52,43 Eur, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 48 Er 899/2009, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 10. júna 2011 č.k. 48 Er 899/2009-11 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 28. decembra 2011 sp. zn. 12 CoE 254/2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Košice II z 10. júna 2011 č.k. 48 Er 899/2009-11 vo výroku o trovách exekúcie a uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 28. decembra 2011 sp. zn. 12 CoE 254/2011 z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II uznesením z 10. júna 2011 č.k. 48 Er 899/2009-11 a/ exekúciu vyhlásil za neprípustnú, b/ exekúciu zastavil a c/ súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Rozhodol tak na základe zistenia, že povinná bola v priebehu exekučného konania - 4. novembra 2009 - ex offo vymazaná z obchodného registra na základe uznesenia Okresného súdu Košice I z 2. septembra 2009 č.k. 9 Cbr 59/2009-31. Tým povinná stratila spôsobilosť byť účastníkom konania, preto v exekučnom konaní nemožno pokračovať. Z tohto dôvodu vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Výrok o nepriznaní náhrady trov exekúcie súdnemu exekútorovi odôvodnil tým, že povinnosť zaplatiť trovy exekúcie nemožno uložiť oprávnenej, lebo nebola zistená procesná zodpovednosť za zastavenie exekúcie a súdny exekútor vystupuje pri svojej činnosti v postavení podnikateľa, ktorého základnou charakteristikou je sústavná činnosť vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku, avšak na vlastné riziko, súdny exekútor má z úspešnej exekúcie zisk, ale súčasne znáša aj riziko spočívajúce v tom, že jeho nárok na trovy exekúcie nebude uspokojený.

Na odvolanie súdneho exekútora Krajský súd v Košiciach uznesením z 28. decembra 2011 sp. zn. 12

CoE 254/2011 potvrdil napadnuté uznesenie vo výroku, ktorým súdnemu exekútorovi nebola priznaná náhrada trov exekúcie a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím s tým, že súd prvého stupňa rozhodol o trovách exekúcie vecne správne.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na základe podnetu súdneho exekútora napadol uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie a potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) mimoriadnym dovolaním, v ktorom vyslovil názor, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a vec bola nesprávne právne posúdená (§ 243f ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p.). Uviedol, že povinná v priebehu konania zanikla výmazom z obchodného registra bez likvidácie podľa § 68 ods. 3 písm. c/ Obchodného zákonníka z dôvodov podľa § 68 ods. 6 Obchodného zákonníka. Predpokladom výmazu z obchodného registra rozhodnutím súdu bol teda nedostatok majetku dlžníka (§ 68 ods. 9 Obchodného zákonníka). Zániku povinnej a jej strate spôsobilosti na právne úkony teda predchádzala skutočnosť, že je nemajetná a preto práve nedostatok majetku bol v príčinnej súvislosti s jej zánikom. Za týchto skutkových okolností mal exekučný súd konanie zastaviť správne z dôvodu, že majetok povinnej nestačí ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku) a preto použitie § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku pre zastavenie exekúcie bolo nesprávne. Následne súdy nesprávne rozhodli aj o trovách exekúcie, ktoré je povinná znášať oprávnená, aj keď zastavenie exekúcie nezavinila, pokiaľ je exekučné konanie zastavené pre nemajetnosť povinnej (§ 203 ods. 2 Exekučného poriadku).

Oprávnená, ani súdny exekútor sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia súdov v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

V konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky je dovolací súd viazaný rozsahom dovolania, ako aj uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane jeho obsahového vymedzenia (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.). Obligatorne sa zaoberá len vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a inými vadami, pokiaľ tieto mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolateľ žiadnu z procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p. nenamietal a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo.

V mimoriadnom dovolaní sa ako dovolací dôvod uvádza iná vada, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.), a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ ide o právne posúdenie, týmto je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil (§ 203 ods. 1, 2 Exekučného poriadku).

V prejednávanej veci s ohľadom na dôvody mimoriadneho dovolania bolo potrebné riešiť otázku, či v prípade výmazu povinnej z obchodného registra ex offo, mala byť exekúcia zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, t.j. z dôvodu, že je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať (kedy niet zákonného podkladu pre rozhodnutie, aby trovy exekúcie znášal oprávnený) alebo z dôvodu podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, t.j. že majetok povinného nestačí ani na náhradu trov exekúcie (kedy trovy exekúcie podľa § 203 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku znáša oprávnený). Generálny prokurátor Slovenskej republiky v mimoriadnom dovolaní dôvodí, že súd (po náležitom zistení dôvodu výmazu povinného z obchodného registra) mal pri rozhodovaní o trovách exekúcie aplikovať ustanovenie § 203 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku, pretože tu nebol dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, ale podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku. Podľa názoru dovolacieho súdu generálny prokurátor Slovenskej republiky tak robí opodstatnene.

Nie je sporné, že ak v priebehu exekúcie súd zistí, že povinný nemá ani taký majetok, ktorý by postačoval na úhradu trov exekúcie, je takéto zistenie dôvodom zastavenia exekúcie podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku. Podľa názoru dovolacieho súdu iný dôvod zastavenia exekúcie tu nie je ani v prípade, keď povinný, ktorý je právnickou osobou, zanikne výmazom z obchodného registra bez právneho nástupcu, po rozhodnutí príslušného orgánu predĺženej obchodnej spoločnosti o jej zrušení. Zániku povinného a strate jeho právnej spôsobilosti totiž predchádza zistenie (po skončení likvidácie) jeho nemajetnosti a práve táto skutočnosť je v príčinnej súvislosti s jeho zánikom. Ak teda príčinou zániku povinného je nedostatok jeho majetku, exekučný súd zastaví exekúciu nie preto, že je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku), ale preto, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku); v takom prípade znáša trovy exekúcie oprávnený podľa § 203 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku (porovnaj tiež napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007 sp. zn. 4 MCdo 14/2006, uznesenie z 24. novembra 2011 sp. zn. 3 MCdo 10/2011, uznesenie z 30. apríla 2012 sp. zn. 6 MCdo 7/2012). V prejednávanej veci z obsahu spisu dôvod výmazu povinnej z obchodného registra nemožno zistiť.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie a uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2, 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.